DE DOORLOPER

clubblad van

IJSCLUB

KEES JONGERT

aangesloten bij de KNSB

Inhoud

	Pagina
Inhoud	2
Column van Nico	3
Van de redactie	3
Belangrijke data	4
Lief en Leed	4
Bedankje	4
In memoriam	4
De dinsdagavond van Jan	4
De dinsdagochtend van Paula	5
De dinsdagavond en -ochtend van Käthe en Peter	9
De maandag- en dinsdagavond van Ronald	10
De maandagavond van Jos jr	11
De zondagmiddag van Manon	11
Ko toe de Start	14
Natuurijs! door Jos jr	15
En toen was er toch natuurijs! door Cor E.	18
Mededelingen Astrid	20
Weetjes en tips van Matthy	21
Uit de oude doos	23
Adverteerder van het eerste uur	25
In het nieuws …	25
Samen voor een veilig schaats- & skateklimaat	27
Gespot …	28
Ontwikkelingen skeelerbaan	29
Afspraken en beloften vanuit Gemeente Heemskerk	31
Opinie; ijsclub is speelbal van de politiek	32

Fijne zomer en blijf gezond!

Column van Nico

Ondanks alle coronaperikelen konden wij onze ijsbaan vier dagen voor het publiek openen. De tweede week van februari was het erg koud. Een snijdende noordoosten wind bracht niet alleen kou, maar ook veel sneeuw.
Met talloze vrijwilligers waren wij meerdere dagen bezig om de baan te prepareren en opnieuw van een laag water te voorzien. Op donderdag 11 februari gingen wij open en in tijdblokken van twee uur kon er worden geschaatst. In totaal hebben zo'n vierduizend mensen hiervan gebruik gemaakt. Prachtig hoe onze club zich weer heeft gemanifesteerd. Een enthousiast en dankbaar publiek heeft hier van genoten. Maar ook hulde aan al die vrijwilligers die dit mogelijk maakten en wij mogen zeker onze brandweer niet vergeten. Heel spontaan stelden zij een flink aantal meters brandslang, koppelingen en sproeikoppen ter beschikking, waardoor het mogelijk was om de baan te nevelen en van een nieuwe ijslaag te voorzien.

Vanaf eind maart is de ijsbaan in Haarlem ook weer gesloten. Ondanks corona is het door inspanning van de stichting ijsbaan, de baanvereniging Haarlem en zeker niet te vergeten onze trainers en leden-secretaris gelukt alles in goede banen te leiden. Hierdoor werd het mogelijk om zoveel mogelijk mensen te laten schaatsen. Prachtig om te zien hoe er werd samengewerkt. Alles met het doel om de baan open te houden. Dank aan ieder die dit mogelijk maakte en zeker niet te vergeten de schaatsende leden die de flexibiliteit hadden om de trainingen, indien noodzakelijk, te verschuiven naar andere dagen en/of tijdstippen.

Verder zijn wij als bestuur druk bezig om de al lang door de gemeente beloofde skeelerbaan aan te leggen. Rond de jaarwisseling stonden alle seinen nog op groen. In samenwerking met een ambtenaar van Gemeente Heemskerk was een concreet plan uitgewerkt en dit zal eind juni 2021 ter goedkeuring aan de Raad worden voorgelegd. Dit vloeit voort uit het coalitieplan van de Raad waarin concreet werd afgesproken dat de, in het jaar 2000 schriftelijk toegezegde, skeelerbaan zal worden aangelegd. In het afgelopen jaar hebben wij de skeelerbaan bij de ijsclub in Heerde bekeken en er is gerekend en getekend. Een 333 meter baan met een extra lus op 200 meter was haalbaar. Ware het niet dat de Raad begin 2021 met het voorstel kwam om opnieuw door een extern bureau onderzoek te laten doen naar de inrichting van Assumburg, oud Haerlem en het Tolhek. Dit in verband met de (ver)plaatsing van sportclubs in combinatie met woningbouw. Eind april kwam dit voorstel in stemming en werd besloten dat dit onderzoek gaat plaatsvinden. Hierdoor wordt de aanleg van de ons al zolang beloofde skeelerbaan weer vertraagd of uitgesteld. Daarnaast wordt ook gekeken of wij als ijsclub op onze plek kunnen blijven. Dit is voor ons als club onbespreekbaar. Wij houden de gemeente aan de toegezegde skeelerbaan op de huidige ijsbaan. Dat is ook steeds het uitgangspunt geweest in de gesprekken tussen de gemeente en de ijsclub. In de Raad is ook veel verdeeldheid over hoe er is en wordt omgegaan met ons als ijsclub. Voordat de definitieve beslissing tot het genoemde onderzoek werd genomen hebben wij alle fracties schriftelijk geïnformeerd hoe er met ons is gesold de afgelopen jaren en zijn de bewijsstukken daarvoor overlegd. De afgelopen week (begin mei), maar ook de komende weken nodigen wij de Raadsfracties (coronaproef) bij ons uit en worden zij uitgebreid geïnformeerd over ons als ijsclub, wie wij zijn en wat wij doen en de gedane toezeggingen over de aanleg van de skeelerbaan. Verder bereiden wij ons voor om te komen tot een eventuele uitspraak van de rechter. Heel veel informatie hebben jullie in de media kunnen lezen en ook ons lid en oud-bestuurder van de club, Hans de Boer heeft als gastredacteur van Dagblad Kennemerland een heel duidelijk en doeltreffend artikel geschreven hoe er met ons als club door de gemeente wordt omgegaan. Op 24 juni komt zoals gezegd de aanleg van de skeelerbaan in de Raad aan de orde.
Groet, Nico.

Van de redactie

Op de website www.ijsclubkeesjongert.nl vind je het laatste nieuws over de club, staat alle informatie over onze evenementen en natuurlijk vind je er een versie van de Doorloper met kleurenfoto's. Er is ook

een facebookpagina voor IJsclub Kees Jongert. Deze pagina is alleen voor leden. Ben je lid van Kees Jongert en gebruik je facebook, dan kan je je aanmelden als lid van de Kees Jongert pagina.

Wil je iets delen met de leden van je club? Een mooie foto, een bijzondere prestatie of een leuk evenement? Mail het naar duingoedhart@ziggo.nl en je leest het in De Doorloper, op de website of de facebookpagina. Je kunt ook zelf foto's of prestaties posten op de facebookpagina. DOEN!!
Groeten, Renée

Belangrijke data

Vanwege corona staat er niets op de planning.

Lief en leed

Een paar zieken en onfortuinlijke sporters kregen beterschapswensen met bloemen van de club.
De meesten zijn inmiddels weer op de been/op de fiets. De bloemen gingen naar Matthy van Klaveren, Henk de Ruiter, Rob Fiddelaar, Kees van Scherpenzeel en Peter van Staalduinen.

Bedankje

Ik wil iedereen heel hartelijk danken voor de belangstelling die ik mocht ondervinden na mijn koprol op de MTB in het duin. De Appjes, Telefoontjes en andere blijken van belangstelling waren hartverwarmend.
Als de artsen ook vinden dat de breuken voldoende zijn hersteld dan hoop ik in februari/maart weer in het peloton aan te sluiten.
Groet, Matthy

In memoriam

Op 23 april overleed Maarten de Keijzer. Maarten was enthousiast recreant op de dinsdagavond. Hij begon bij de groep van Chris (Niele) en promoveerde al snel naar Ronald (Pletting). Door zijn slopende ziekte trainde hij vanaf seizoen 2019-2020 om en om bij Chris of bij Ronald. Begin 2020 trouwde hij met Florien, ook enthousiast recreant op de dinsdagavond. Een grote delegatie dinsdagavond KJ-ers was uitgenodigd voor een heel mooi feest. In het coronajaar 2020-2021 kwam Maarten weer trouw naar de ijsbaan en trainde hij ook bij Jan Berkhout, in dezelfde groep als Florien. Eind maart reden zij samen nog op natuurijs. Daarna ging hij heel snel achteruit. Maarten was een super sportman en een heel sociaal mens. We gaan hem, zijn enthousiasme en gezelschap missen op dinsdagavond. Wij wensen Florien en de familie heel veel sterkte!

De dinsdagavond van Jan

"Nee, zo'n jaar zal het vast niet worden." Daar was bijna iedereen wel van overtuigd vorige zomer. Het voorgaande schaatsseizoen was immers vroegtijdig afgesloten en in het nieuwe seizoen 2020/2021 zouden voldoende maatregelen worden genomen om het hele jaar door te kunnen schaatsen. Daar leek het aanvankelijk ook sterk op. Op de dinsdagavond stonden de drie Kees Jongert trainers ieder met hun eigen groepje. Mondkapje op buiten de baan en niet in een treintje rijden. Met een paar aanpassingen konden we weer wat ijs vreten.
De enkeling die zijn of haar mondkapje vergat, werd door een lid van IJsclub Haarlem terecht en kordaat tot de orde geroepen. Wat mooi dat in de schaats-ambiance mensen elkaar nog kunnen aanspreken, zonder dat daar gedoe over ontstaat. Ook een enkel treintje werd door de ijsmeesters opgesplitst.

Ook jullie mannen, hulde voor de wijze waarop en voor het geduld.

Het begin van het schaatsseizoen oogde als vanouds. Iedereen genoot en probeerde die dingen beter te doen waar nog wat aan mankeerde. Voor Hugo was dat diep zitten om zo beter door de bocht te gaan. Dat is vermoeiend en zeker lastig als het zo'n dag is dat je niet zo zeker op je schaatsen staat. Op een keurige 1,5 meter afstand zag ik Hugo vallen. En waar de ene Hugo de Groot in een boekenkist verdween, verliet deze Hugo de Groot de baan per brancard. Een schaatser uit Hoofddorp had vlak na de val zijn hulp al aangeboden, hij was arts en ervaringsdeskundige. "Lijkt op wat ik had, een gebroken heup." In het Rode Kruis werd dat bevestigd. Tot twee keer toe vroeg hij daarna hoe het ging met Hugo. Op de schaatsbaan heeft men nog aandacht voor elkaar.

Na een paar maanden in het nieuwe seizoen ging de Nederlandse sport op slot. Alleen in de open lucht was nog wat mogelijk. En wat vonden we het fijn dat we niet in Thialf reden. Met een beperkt aantal rijders mochten we toch nog schaatsen. Je merkte wel dat een flink deel van de Kees Jongert clan het onderlinge contact begon te mijden. De ruimte op de baan zag je vervolgens gevuld worden door wedstrijdrijders en baanselecties. De rondetijden gingen beduidend naar beneden tussen 22:00 uur en 23:00 uur. Maar helaas ook hier stak covid19 een stokje voor. De avondklok haalde een streep door ons schaatsplezier. Weer een vroegtijdig einde aan het seizoen leek onafwendbaar. Maar … dan hebben we ook Astrid de Graaf nog. Astrid heeft de hele wereld afgebeld om de dinsdagavondrijders nog een mogelijkheid te bieden. En met succes. Voor degenen die 's morgens konden rijden, was er ruimte vrijgemaakt om 8:30 uur op de dinsdag. Een hele ervaring, rijden met daglicht. Voor de trainers, althans de meesten, was deze tijd geen optie. Dat gold ook voor meerdere rijders. Dus werd er gereden in nieuw samengestelde groepen in het ochtendgloren.

Weer kon Astrid aan de bak. Half negen werd 9:00 uur. En toen dat niet meer hoefde, heeft ze een uur schaatsen mogelijk gemaakt vanaf 19:00 uur. Jawel, tot het einde van het seizoen!
Astrid, we zijn je zeer, zeer erkentelijk.

Terugblikkend hebben we een zeer bijzonder seizoen achter de rug. Met heel veel groepjes in wisselende samenstelling. Steeds weer was het hartverwarmend om de onderlinge samenhang en gezelligheid van Kees Jongert groepjes te ervaren. In de laatste weken van het seizoen reed Maarten met 'mijn' groepje mee. Na elke chemotherapie had hij toch weer de moed om elke week te blijven schaatsen. Waar hij ook meereed, hij bracht er humor en gezelligheid. Voor iedereen had hij een complimentje paraat. Hij was zo op mensen gericht, paste daarom zo in de IJsclub Kees Jongert. Het valt zwaar, maar we moeten hem missen. Kort na het einde van het seizoen hebben we afscheid moeten nemen van deze prachtkerel. Maarten de Keijzer, dank je wel, we zullen je missen.

Jan Berkhout

De dinsdagochtend van Paula

Wat was het een bijzonder schaatsseizoen, gelukkig ging de ijsbaan open, eerst nog zonder al te veel regels en restricties, maar dat veranderde al snel. Geen kleedkamer, maar buiten de schaatsen aantrekken. Nou dat is nieuw voor de meeste KJ leden van de dinsdagochtend. Allemaal op anderhalve meter op een bankje, in plaats van gezellig kletsend in de kleedkamer om de laatste nieuwtjes door te spreken. Het mondkapje dat op moest, als je niet op het ijs was. Gelukkig kregen we er al snel een met KJ print, erg fijn voor de dame achter de kassa. Zo kon ze precies zien wie er bij het selecte groepje zaten, dat door Ineke was aangemeld voor het schaatsen om 9.00 uur. Fijn dat Ineke dit had geregeld, want dan hoefden wij ons niet te verdiepen in het reserveringssysteem. Het mocht allemaal de pret niet drukken, we mochten het ijs weer op. Nico en Roy hadden hun trainersjasje ook weer gevonden, dus daar gingen we. Niet iedereen van de vaste dinsdagochtendploeg was dit seizoen aanwezig. Wat een gemis van trouwe schaatsvrienden. Begrijpen doen we het helemaal.

Ik was blij met mijn vaste dinsdagroutine, een fijne uitlaatklep buiten het werk om; gewoon lekker rondjes rijden. Eén van de voordelen was dit jaar toch wel dat er niet één keer file heeft gestaan bij de Velser-tunnel. Wat een feest om in één keer door te kunnen rijden. Dat thuiswerken mag wel een gewoonte worden.

Ondanks alle beperkingen heb ik zelf een fijn schaatsseizoen gehad, ben elke week een beetje beter gaan schaatsen. Die bocht, die akelige bocht, dieper zitten, echt nog dieper? Ja, want als je dieper zit, gaat je rechterbeen makkelijker voorlangs. Oké, ik ga het weer proberen en hup daar ging de rechtervoet weer over de linkervoet, tsja het heet niet voor niets pootje over, denk ik dan maar.

Treintje rijden was ook niet meer toegestaan, eerst met vier, toen met twee, daarna weer met vier. Dan moet je toch best vaak op kop. Ach, daar schijn je sterk van te worden. Zo heeft elk negatief iets een positieve keerzijde.

Bij elke persconferentie was het spannend, mag de ijsbaan open blijven? Ja, we hebben het hele seizoen geschaatst, al was het de laatste weken maar een uurtje; ondanks alles bleven er veel clubleden komen op die dinsdagochtenden.

Als kers op de taart: natuurijs! Donderdagochtend stipt om 10.00 uur stond ik bij de ijsclub. Dat was nog helemaal niet makkelijk. Of we reclame maakten met onze clubtenues valt te bezien. Want dat natuurijs is toch wel andere koek dan de ijsbaan in Haarlem. Mooi om te zien, dat er op die eerste ijsochtend al veel dinsdagrecreanten aanwezig waren. De ene na de andere foto kreeg ik door van mijn dinsdag-maatjes. Helaas moest ik dat weekend werken, wat baalde ik enorm.

Zaterdagmiddag nog met mijn dochter naar het Uitgeestermeer geweest, op sommige plekken een kunstijsbaan, maar voor die sneeuwrandjes moest je toch ontzettend uitkijken, en dan zeker op klapschaatsen. Gelukkig gaf ze als tip mee dat ik vooral het gewicht achter op mijn schaatsen moest hebben. (Tip kwam wel net iets te laat.)

Nu zijn de schaatsen weer geslepen en gerond voor het komende seizoen en is de racefiets besteld om in conditie te blijven (wat zou het fijn zijn als hij voor de herfst wordt geleverd hè Astrid).

Ik hoop dat het komende seizoen weer min of meer normaal wordt; wat zal het fijn zijn om weer met alle vaste dinsdagochtendrijders een piramide te kunnen rijden en dan ook nog afsluiten met een bakkie koffie of heerlijke choco bij Maarten, of een leuke avond te organiseren met de evenementencommissie (ideeën zijn er genoeg). Ik wil Nico en Roy bedanken voor hun inzet in dit bijzondere seizoen en ik denk dat ik dat namens alle dinsdagochtendrecreanten mag doen.

Sportieve groeten Paula Veldhuijs Mientjes.

COR BLOEDJES
AUTOSERVICE
Timmerwerf 44 in Heemskerk
0251-238564
Voor onderhoud, reparaties,
verkoop en APK

KROONE LIEFTING
Your passion our service

RIJWIEL SPECIAALZAAK
Rijksweg 137
1906 BG LIMMEN
www.krooneliefting.nl
Telefoon algemeen 072-5051239
Telefoon werkplaats 072-5052269

van lieshout
AUTOSCHADE
Parallelweg 47
1948 NK Beverwijk
Tel.: 0251 229175
Fax. 0251 226444
info@vanlieshout.nl
www.vanlieshout.nl

ONTSTOPPINGSBEDRIJF
CEES FILIPPO
Tel. 06-51 59 83 90
WWW.CEESFILIPPO.NL

Verstopte **riolering** of afvoerleiding, oplossen van stankproblemen en camera inspecties. Maar ook voor het plaatsen of vervangen van riolering.

BosInfra
GROND-, WEG- EN WATERBOUW BV

adrichem containers

Containerservice, Opslagcontainers,
Ondergrondse containers en Machinaal vegen

Lijndenweg 7, Postbus 178, 1940 AD Beverwijk ▪ Telefoon 0251 - 229144 ▪ Fax 0251 - 221858
info@adrichem.com ▪ www.adrichem.com

VERKOOP/VERHUUR PROFESSIONELE LICHT & GELUIDSAPPARATUUR VOOR ORKEST - DISCO - CONCERT - OMROEP - EVENEMENT- VERGADERING. TEVENS VERHUUR VAN PODIUMDELEN - GROOTBEELDVIDEO - AGGREGATEN.

M-SOUND
LIGHT/SOUND/CASES

De Trompet 1344
1967 DA HEEMSKERK
Telefoon: 0251-211622
Telefax: 0251-213126
E-mail: info@m-sound.nl

Er zijn twee plaatsen waar u lekker eet.
Bij u thuis en bij…….'OASE'!
Lunch- en frituursalon Oase
Plantage 148 - 1943 LR Beverwijk
Telefoon 0251-225302
lunchfrituursalonoase.nl
Maandag gesloten.

SEVERIJNSE
DAKBEDEKKINGEN BV

Dakbedekkingen Lood- en zinkwerken
Dakisolatie

Bezoekadres:
Ambachtsring 25c,
1969 NH Heemskerk
Tel: 0251-242315
Fax: 0251-251653
Mobiel: 06-53175889
Email: info@severijnse.nl

De dinsdagavond en -ochtend van Käthe en Peter

Aan Peter en mij werd gevraagd om een stukje voor de Doorloper te schrijven.

In oktober ging het seizoen weer van start, weliswaar met een aantal maatregelen waaronder tijdsblokken van anderhalf uur, reserveren om te mogen schaatsen, voldoende afstand houden, niet meer in treintjes rijden, een mondmasker dragen tot op het ijs en met een maximum van 200 en later 100 schaatsers op het ijs. En toch bleven we het leuk vinden om lekker te kunnen schaatsen!

Op dinsdagavond waren er nog steeds drie groepjes van Kees Jongert op het ijs met Ronald Pletting, Chris Niele en Jan Berkhout als onze trainers. De groepjes waren ook flink uitgedund (totaal 12 man) dus met die treintjes viel het wel mee.

Toen in januari de avondklok werd ingevoerd, dachten we even wat nu, we hadden zo'n plezier in het schaatsen. Jan Berkhout bood aan om eventueel uit te wijken naar de dinsdagmorgen, hier maakten Willemijn, Maarten, Florien, Peter en ik graag gebruik van. Later werd er geregeld dat we op het vroege dinsdagavonduur konden schaatsen.

Op het ijs leek Corona ver weg. De ervaring was dat het heerlijk was om ons hoofd leeg te maken en te focussen op het ijs.

Naast de trainingsavond van Kees Jongert gingen Peter en ik elke zondagochtend en vaak ook donderdagavond naar de Meent in Alkmaar om kilometers te maken, heet nu trouwens Bauerfeind. We hebben stiekem nog lang de hoop gehad dat de alternatieve op de Weissensee mogelijk was en zaten in de flow van het schaatsen. Helaas ging daar een streep door.

In februari konden we dan toch op natuurijs terecht en gingen we eerst naar Friesland, maar later kon het ook dichter bij huis en gingen we in de buurt van Nauerna schaatsen. Er gaat niets boven schaatsen op natuurijs, genietend van het geluid van en op het ijs, de ijzers, de rietkragen en de mooie omgeving. Ook was het leuk dat onze landijsbaan aan de Adelaertlaan openging, daar konden we ook niet ontbreken. Op de dinsdagavond werden de ervaringen met elkaar weer uitgewisseld, er waren meerderen die van het natuurijs hadden genoten.

We hadden een leuk clubje met elkaar op de dinsdagavond. Het was fijn om te zien dat Maarten er deel van uit maakte en zo kon genieten van het schaatsen. Hij ging er voor, het was mooi te zien hoe positief hij door het leven ging en er alles uit wilde halen. Helaas is Maarten op 23 april overleden. Het was goed om te zien dat er met het afscheid van Maarten veel Kees Jongert leden aanwezig waren op de Hazenberg in Bloemendaal.

Al met al hebben we veel schaatskilometers gemaakt afgelopen seizoen.
We hebben er vertrouwen in dat er het komende schaatsseizoen onder meer normale en prettige omstandigheden kan worden geschaatst en we hopen dan ook weer meer Kees Jongertleden te zien op de dinsdagavond.

Fijne zomer en blijf gezond!

Sportieve groet,
Peter en Käthe

De maandag- en dinsdagavond van Ronald

Hallo schaatsvrienden,

Renée vroeg mij of ik een stukje wilde schrijven over mijn ervaring van het seizoen in coronatijd. Ondanks dat opstellen schrijven vroeger nooit mijn favoriete bezigheid was, zal ik evengoed mijn best doen om wat op papier te zetten.

Het seizoen begon vrij normaal. Op een andere plaats je schaatsen aantrekken, met een mondkapje en een looprichting was het allemaal prima te doen.
Zelf geef ik les op dinsdagavond aan de recreanten en train ik op maandag op het 3e uur.
Op maandagavond was de vaste kern weer compleet en was iedereen blij dat we nog konden schaatsen.
We waren er allemaal wel van overtuigd dat er geen wedstrijden zouden komen, maar tot onze verbazing ging de eerste marathonwedstrijd evengoed door. Jammer dat ik niet wat beter mijn best heb gedaan in de sprint want de uitslag was meteen de uitslag voor het eindklassement.

Voor dinsdagavond was het wel een ander verhaal. Ik denk dat er toch een groot aantal bang was voor corona want de opkomst was hier behoorlijk lager dan voorgaande jaren. Maartens café was ook dicht en voor de dinsdagavondgroep is dit ook een heel belangrijk onderdeel van de training.
Gelukkig zijn er in mijn groep een paar leden die er kost wat het kost altijd zijn.
Voor hen vond ik het dan ook jammer dat de avondklok inging zodat de trainingen niet meer door konden gaan. Maar na een paar weken, toen bleek dat de animo op de publieke uren ook minder werd, mochten wij ook vóór 20.00 uur schaatsen. In het begin waren de plaatsen automatisch gereserveerd, maar later moesten we dit zelf doen. Geen probleem we konden in ieder geval nog schaatsen en dat was nog het enige uitje dat er was.

De trainingen verliepen op zich goed omdat de groep toch al klein was en er ruimte genoeg was. Afstand houden was geen probleem, alhoewel je het soms wel eens vergat en uit de macht der gewoonte toch achter elkaar kroop, maar hier werden wij dan door een heuse handhaver op gewezen.

Omdat op maandag de marathonwedstrijden niet meer doorgingen en er nog maar de helft van het aantal rijders op de baan mocht, werd ons trainingsuur verschoven naar het marathonuur. Je kon toen wel merken dat de opkomst minder werd
Ik denk dat het voor een aantal schaatsers te laat werd en misschien ook vanwege corona of quarantaine.
Wat ik zelf ook merkte, was dat er geen competitie was waardoor je toch meer moeite had om uit de bank te komen en jezelf te motiveren. Maar als je eenmaal op het ijs stond, was je wel weer blij dat je er heen was gegaan.

Op de maandagavond werden onze trainingen, toen de avondklok inging, verplaatst naar één keer in de drie weken op vrijdagavond.
Op zich wel weinig, maar je kon je aanmelden voor als er op andere uren nog plek was. Dit had ik gedaan en ik kreeg regelmatig een mailtje van Astrid dat er nog plek was en zodoende kwam ik evengoed makkelijk aan één keer trainen per week.

Dit alles bij elkaar, heb ik toch het hele seizoen lekker geschaatst en schaatsmaatjes gezien en gesproken, en ben ik blij dat de ijsbaan met allerlei kunstgrepen er zoveel mogelijk aan heeft gedaan om toch open te blijven. Geen wedstrijden, maar wel altijd lekker de ruimte.
Ik hoop dat volgend jaar de groepen weer compleet zijn en iedereen die ziek is geweest weer hersteld is.

Verder wil ik de mensen van de ijsclub bedanken die iedere week aan het mailen, bellen en appen zijn geweest om iedereen zoveel mogelijk te laten schaatsen.

Dan wens ik iedereen een leuke, gezonde en sportieve zomer toe en tot op het ijs!

Groetjes,
Ronald Pletting

De maandagavond van Jos jr.

DE CORONAWINTER

Het schaatsseizoen begon eind september/begin oktober.
Op het moment dat het schaatsseizoen begon, werden net de coronamaatregelen versoepeld dus begon het erop te lijken dat wij een vrij normaal seizoen zouden kunnen draaien en er mochten dan ook wedstrijden worden gereden.
Maar de eerste marathon was ook meteen de laatste van het seizoen, want het ging mis in Nederland en dus werd het leven beperkt met alle maatregelen.
Op dat moment dacht ik, en eigenlijk iedereen wel een beetje, dat het meteen einde schaatsseizoen zou worden, maar de ijsbaan had al een aardig plan op de rit om lekker te kunnen blijven trainen dus op de maandag en op de woensdag gingen wij trouw naar Sjaak en Bert!
Op 23 januari werden de regels nog meer aangescherpt en kwam er een avondklok wat betekende dat wij voor 21.00 uur binnen moesten zijn.
Hiermee kwam op de maandagavond het derde uur te vervallen omdat je dat niet zou redden met de tijd. Wel kon je je aanmelden om als reserve op een lijst te komen voor het eerste en tweede uur, voor het geval dat er op dat uur iemand verhinderd was.
Dat gebeurde regelmatig, dus kreeg ik vaak een bericht van Astrid om evengoed nog te mogen trainen.
De dames hadden hier natuurlijk een puist extra werk van, Astrid en Mirjam. Geweldig dames!
Al mijn schaatsvrienden waren onder de indruk hoe jullie hierop inspeelden in deze bizarre tijd en hoe vaak wij evengoed de ijzers onder konden binden, ondanks dat ons uur was weggevallen.
Al met al toch nog best een leuk schaatsseizoen met dank aan deze dames.
Hoop uiteraard dat wij komend seizoen wel weer mogen vlammen in de marathons en langebaanwedstrijden!

Jos Niesten JR

De zondagmiddag van Manon

Met veel plezier gaf ik afgelopen seizoen les bij het schoolschaatsen. De sfeer was goed en de kinderen waren enthousiast. Na het schoolschaatsen waren er verschillende kinderen uitgenodigd om vanaf januari nog tien weken bij de club te blijven schaatsen. In voorgaande jaren konden deze kinderen instromen op de maandagavond, maar vanwege de coronamaatregelen waren de uren op maandag vol. Er kwam ruimte op zondag om 17:00 uur, omdat de wedstrijden niet doorgingen. Begin januari kregen we in eerste instantie te horen dat we niet konden starten. Ook dit had alles met de beperkingen rondom corona te maken. Maar gelukkig kregen we op het laatste moment groen licht en konden we toch trainen!

We hadden een groep van elf kinderen, zes jongens en vijf meisjes. Bij de trainingen kreeg ik hulp van Jaap Zonneveld. Samen hebben we er leuke trainingen van kunnen maken. Het enthousiasme van de kinderen heeft daar natuurlijk ook aan bijgedragen! De kinderen leerden snel. Ze zijn allemaal in tien weken tijd flink vooruit gegaan. Dat zag je aan hun techniek, aan hun snelheid en uiteindelijk konden ze begin maart ook allemaal ‘pootje over’!

Op 14 februari hadden we het geluk dat we op onze eigen baan konden trainen. Niet naar Haarlem, maar op natuurijs! De kinderen hadden allemaal in het weekend al geschaatst op natuurijs en vonden het fantastisch. Hoewel het zondagmiddag licht begon te dooien, bleef het ijs nog erg goed. We konden de training nu ook heel anders inrichten. Op het middenterrein van de baan konden we heel goed de bocht oefenen. Leuk om te zien dat de kinderen net zo makkelijk een bocht de andere kant op schaatsen! Ook hebben we veel spelletjes gedaan. En het leuke was dat er ook twee ouders per kind mochten kijken. Daar werd door veel ouders gebruik van gemaakt, aangezien dat in Haarlem dit seizoen helaas niet mogelijk was.

Van de elf kinderen van de zondagavondgroep zijn er acht begonnen met de zomertraining bij Astrid en Roy. Ze mogen vier keer meetrainen en daarna beslissen of ze lid worden van de club.

c.nelis bouw & ontwikkeling

De Trompet 2850
1967 DD HEEMSKERK
Tel. 0251-248844
www.nelis.nl

Alkmaarseweg 79B
1947 DB Beverwijk
0251-272894
gtmkool@ziggo.nl

TANDPROTHETISCHE PRAKTIJK
GERARD KOOL

LUBBERS
WONEN & SLAPEN
WWW.LUBBERSHEEMSKERK.NL

Gerrit van Assendelftstraat 3
1961NH Heemskerk

Tel 0251-232813

Adek
bouwkundig
teken- & advies buro
Commandeurslaan 26 1964LZ Heemskerk
t.0251-206255 f.0251-205103 m0612466291
mail: info@btbadek .nl site www.btbadek.nl

advies-ontwerp-tekenwerk-aanvragen-begeleiding

FiddelaaR
BESTRATINGEN

.

Telefoon 075 - 642 85 66
Mobiel 06 - 504 040 77
info@fiddelaarbestratingen.nl
www.fiddelaarbestratingen.nl

Dit was mijn eerste seizoen als trainer voor een groep kinderen. Ik vond het erg leuk en daarom ben ik in januari gestart met de KNSB-opleiding SL-2 (schaats- en inline-skateleider niveau 2). De theorie van de opleiding heb ik online kunnen volgen. Deze werd afgesloten met een toets, waarvoor ik een 9,4 haalde! Voor het praktijkgedeelte hebben we op zondagavond tijdens de training filmpjes gemaakt. Op 8 april had ik mijn eindbeoordeling vanuit de KNSB en … ik ben geslaagd!!

Manon Mooij

Foto’s van de trainingen op de baan in Haarlem en op de natuurijsbaan van Kees Jongert.

Ko toe de Start

Beste KJ'ers,

Ongetwijfeld hebben velen van jullie de afgelopen maanden bij de publieke omroep op TV het spotje 'Laten we wat vakernaar elkaar omkijken' gezien.
Het had zomaar een one-liner van een politieke partij ter linkerzijde kunnen zijn.
Nu ben ik wel van mening dat als je naar elkaar omkijkt het wel de moeite waard moet zijn om naar om te kijken, maar dat dat wederzijds moet zijn. Een soort van win-win situatie.
Begrijp mij niet verkeerd, want voordat je het weet heb je (terecht) een #metoo-tje aan je kont en sta je met je rollator voor de rechter. Rollator? Ja, tenminste, als je Harvey Weinstein als voorbeeld neemt. Die keek ff teveel om naar andere vrouwen waarbij het niet bij kijken bleef. (Kijken doe je met je ogen en niet met je handen Harvey …) Harvey hoort niet achter een rollator, maar achter de tralies. In een dierentuin misschien, dan weet ie wat het is om bekeken te worden. Anderzijds kan ik wel jaloers worden op de manier waarop hij de trap naar de rechtbank met z'n rollator nam. Ik heb Mathieu van der Poel nog nooit een trap zo behendig zien nemen met cyclecrossen. Kan-ie wat van leren.

Het lijkt wel of iedere bekendheid die zich moet verantwoorden voor de rechter, 'en plein public' of wat dan ook, ineens allerhande rare ziekte's krijgen. De beklaagden, vaak geondersteund door rollators, of zittend in rolstoelen hebben hartaanvallen, zijn ineens zeer slecht ter been, hebben selectief geheugenverlies, verkeren constant nog in de ontkenningsfase en noem maar op om zo incapabel als mogelijk over te komen. En sommigen komen er ook nog mee weg. Onbegrijpelijk.
Je hebt ook mooie omkijkers. Zoals Jos ("ons Sjos" zouden ze in Brabant zeggen) destijds als hij weer eens voor het peloton uitschaatste en mooi sneaky onder z'n arm door naar achteren keek waar de achtervolgers bleven. Mooi!

Of de talloze wielerwedstrijden waarbij de ontsnapte renner(s) nog net voor de finish, vlak voor het peloton, op hoge snelheid toch nog even omkijken. Spannend!
Ikzelf heb ook omgekeken en inderdaad een omaatje geholpen met oversteken met uiteraard haar instemming. Dat was na de flinke sneeuwval afgelopen winter. Toen zij zich een weg baande over vastgevroren sneeuwranden met haar rollator en je al van tevoren kon zien dat dat mis zou gaan. Niks gespeeld door haar, zoals Harvey met z'n rollator.
En ja, ik heb achterom gekeken toen op het bedrijventerrein van mijn werkgever een snelheids-controle werd uitgevoerd en ik te hard reed met de fiets! Tja, ze hadden bedacht dat je met een fiets niet harder dan 30 km/h mag rijden dus daar werd ik luidkeels op gewezen. Toen ik weer voor mij keek, zat ik bijna tegen een lantarenpaal aan omdat er een knik in de weg zat. In die knik stond de lantaarnpaal. Lekker veilig hoor. Luidkeels m'n ongenoegen geuit.
Maar de meest gênante omkijkactie was nog wel dat ik op de racefiets op weg naar huis over de Voorweg in het tuindersgebied van Heemskerk reed. De weg is bij velen bekend.
Ik zag daar een man gebukt over de weg staan. Hij was daar bezig met een spuitbus. Ik dacht, misschien een jarige in de buurt zodat je de vraag wordt gesteld om te toeteren als je langs rijdt. Of een oproep om niet harder dan 30 te rijden of zoiets. Dus ik nog door het gras om z'n kunstwerk niet te bederven. Kijk ik uiteraard naar hem om zoals mij is geadviseerd in het spotje en tot mijn verbazing staat er op de weg geschreven 'Corona is een leugen'.
Wel gloeiende … Om je vrijheid van meningsuiting zo te uiten, vind ik kinderachtig, afgezien van het feit dat het niet waar is. Corona is geen leugen. Wees dan een vent en schrijf een stuk in de krant of zo met je foto en adres erbij. Kan iedereen altijd even bij je langskomen voor een bakkie en het er nog even over hebben. Kortom, ik vol in de remmen en omgekeerd om verhaal te halen. Na enige ogenblikken dat ik de man vermanend had toegesproken, zie ik hem grijnzen. Nou ja. Hoe durf je! Opeens zegt ie: "Heb je al op m'n auto gekeken?" Nee hoezo? En toen zag ik het pas. Op de auto stond 'gemeente Heemskerk'. Niet ver genoeg omgekeken dus.
"Ja, vanmiddag kom ik terug met een hogedrukspuit om het schoon te maken", zegt ie. "Kan dit alvast inweken, dit is om de verf alvast een beetje op te lossen." Het gemeentehuis hadden ze ook al ondergespoten, waar-ie terecht zeer onstemd over was. Een schadebedrag van 35.000 euro volgens hem, dat de Heemskerkers weer op moeten hoesten en aan veel betere dingen hadden kunnen worden besteed. Met het schaamrood op m'n kaken, alsof Miss World mij net een oneerbaar voorstel had gedaan, heb ik de man meerdere malen mijn oprechte excuses aangeboden.

Veel plezier met omkijken maar kijk uit, kijk ver genoeg en snel vooruit!
Groeten van Ko toe de Start

Natuurijs!

In dit bizarre jaar met maatregelen en geen wedstrijdspanningen kwamen er toch hele bijzondere kriebels in de buik want er werd gezegd dat er nog een winter aan zou komen!

Helaas waren de berichten wel dat er eerst ook nog een lading sneeuw zou komen dus zakten de verwachtingen voor natuurijs al, of zouden het hele slechte ijsplaten worden.

Ik sprak mijn ouders en die zeiden toch de voorbereidingen met een topteam te gaan treffen.

Op het nieuws werd er echt wel gezegd dat het toch echt wel in de nachten rond de -10 graden kon worden en ook nachten van -15 graden, dus kwam er voor iedereen die iets met schaatsen heeft toch hoop op ijspret.

Donderdag 11 februari was het dan echt zo ver: de ijsbaan ging open en op dat moment zie je ook meteen dat er heel veel mensen ijspret geweldig vinden.

Vrijdag 12 februari ging ik met mijn schaats- en fietsvrienden de echte plassen op en het bij Monnickendam proberen. Geweldige ervaring, maar dit was wel van de drie dagen de minste dag wat het ijs betreft. Door de sneeuw was het erg hobbelig en er zaten heel veel scheuren, maar dat mocht evengoed de pret niet drukken, toch mooi 31,40 km geschaatst en geploeterd.

Zaterdag 13 februari. Deze dag gingen wij met een koppel naar de Langeraarse Plassen, Dit waren meer hele grote ronden van ongeveer 5 km. Was stukken beter dan de dag hiervoor en wat was het genieten en vlogen we met zijn allen achter elkaar over het ijs GEWELDIG!
Net of je opnieuw verliefd wordt!
André Starreveld had nog een lekker flesje Olafspoort mee voor na afloop, genieten!

Zondag 14 februari. Vandaag gingen wij met de mooie groep naar Abbenes waar een hele mooie ijsplaat lag. Zo onwijs gaaf. Was een tip van Anthonie Luijendijk, die hier zelf ook was. Hier kon je gewoon een klein tochtje maken en met geweldige omstandigheden weer een fantastische dag.

Ook na afloop weer een heerlijke borrel en hier een flesje Uitgeester kruidenbitter van Ton de Ruijter.
Wat een prachtige dagen hebben wij gehad met elkaar!

Jos Niesten jr

PMC
Kwaliteit in beweging
Fysiotherapie

Gespecialiseerd in het behandelen sportblessures.

Janneke Stolk sportfysiotherapeute

Ellen van Wetering sportfysiotherapeute

Heemskerkerweg 191
Tel 0251-239101
1945 TG Beverwijk
www.fysiobeverwijk.nl
fysiotherapie@fysiopmc.nl

TEUNIZ·NL
websites & webonderhoud voor bedrijven

Voor veilige websites die werken op elk apparaat en geoptimaliseerd zijn voor zoekmachines.

- www.teuniz.nl
- info@teuniz.nl
- 0251 82 72 74

CONSTRUCTIEBEDRIJF
DE GROOT BV

STAALCONSTRUCTIES TRAPPEN EN HEKKEN VOOR BOUW EN INDUSTRIE AL SINDS 1904

WWW.CONSTRUCTIEBEDRIJFDEGROOT.NL HEEMSKERK TEL: 0251 - 287800

En toen was er toch natuurijs!

Het leek weer zo'n winter te worden waarin we onze baan vol lieten lopen louter en alleen om de eendjes een plezier te doen. Maar begin februari begonnen de weermannen Siberische kou te voorspellen. Voordat het eerste vliesje op de sloten lag, sprak men al van een Elfstedentocht. Eindelijk was er weer eens aandacht op de TV voor iets anders dan Covid 19. En ik moet zeggen dat ondanks dat ik een Bètablokker slik, mijn hart toch ook sneller begon te kloppen, want de berichten over naderende kou werden steeds heftiger. Wel een minpuntje; er werd ook sneeuw verwacht.
Op zaterdagavond ging de winter in de aanval. Zondagochtend harde wind en sneeuw. Maandagochtend met een klein comité afgesproken in het clubhuis, hoe we het allemaal gaan doen als we opengaan in verband met de Covid 19 regelgeving. De baan lag al dicht. Maar baggerijs en je trapte er zo doorheen. Klote, dat wordt niks met die rotsneeuw. Morgenochtend maar weer kijken.

Baggerijs

Verbazingwekkend hoe sterk het ijs die dinsdagochtend al was. Mijn rolmaatje gaf 5 cm aan, verrek nog maar een keer boren weer 5 cm. Het was wel raar ijs, je spitte er met de schep zo een gat in. Eerst maar eens de sneeuw eraf halen, besloten we. We konden met de veegmachines het ijs op dus dat was positief. Zonder dat we nog maar iemand hadden gebeld, kwamen de hulptroepen al hun

Dinsdagochtend, 9 februari.
Veel vrijwilligers actief.

diensten aanbieden. Eindelijk konden we de gedoneerde sneeuwschuiver van Kees Denneman een keer goed gebruiken en die deed fantastisch werk. In de middag was alle sneeuw eraf. Maar er was op dit boterijs niet te schaatsen. Opspuiten, wat collega Norbert Jank op de Weisenssee ook vaak heeft gedaan, maar proberen.
Via Aad Röling brandslangen bij de Brandweer geleend en ‘s middags maar spuiten.
Na een onrustige nacht, woensdagmorgen vroeg naar de baan. TV Noord-Holland stond al voor het hek. Wanneer gaan jullie open? Open?! Eerst maar eens kijken of we ijs hebben. Snel de schaatsen aangetrokken en verdomd; schitterend ijs. Je gelooft het niet, vanavond nog een keertje opspuiten en morgen open.

Foto’s links. Boven: Hans Kuijl. Midden: Jos Niesten en Peter Welp. Onder: André Kieftenbeld bij de poortcontrole. Foto’s rechts, boven en onder: opspuiten maar!

De baan open met Covid 19, dat was nog wel even een dingetje. De kantine mocht sowieso niet open. Ook koek en zopie buiten was niet toegestaan. Maximaal 150 rijders op de baan. Hoe gaan we dat regelen? De KNSB bood een service aan; online inschrijven en afrekenen. Andre Kieftenbeld bood zich aan om deze service verder uit te werken, Benedikt zou de vrijwilligers benaderen voor de poortcontrole, Jos kon via Zonneveld Bouw een Pipowagen regelen, en gemeente Heemskerk kon hekken leveren. Alles liep gesmeerd. De avondploeg kreeg ontheffing voor de avondklok om na negenen nog naar huis te gaan. Als je zegt dat je van de ijsclub bent, gaan alle deuren open.

De saamhorigheid was weer groot tijdens deze dagen en de sfeer was opperbest bij KJ. Dit is toch kenmerkend voor onze mooie schaatssport. Uiteindelijk waren we vier dagen open.
Heemskerk heeft na drie jaar weer volop mogen genieten van een paar mooie schaatsdagen.
En door de inzet van de vele enthousiaste vrijwilligers van de ijsclub hebben, ondanks corona, veel mensen (jong en oud) kunnen genieten van schaatsen op de natuurijsbaan van Heemskerk.

Cor E.

Mededelingen Astrid de Graaf

CLUBKLEDING BESTELLEN
Wil je ook in onze fraaie clubkleding schaatsen en/of fietsen?
Dat kan! Je kunt bestellen via Astrid de Graaf via de mail astriddgraaf@gmail.com.
Je kunt kiezen uit: lange broek met of zonder zeem, jack lange mouw, korte broek met of zonder zeem, shirt korte mouw, windstopper of wind- en waterdicht jack.
De clubkleding is van het merk Biemme.
We kunnen pas bestellen als er minimaal vijf aanvragen per kledingstuk zijn.

AFSCHEID TRAINERS
Jan Berkhout - recreantentrainer op de dinsdagavond – en Nico Pronk – recreantentrainer op de dinsdagochtend – zijn gestopt met training geven.
Beide heren nogmaals bedankt voor jullie inzet de afgelopen jaren.
Voor de dinsdagochtend zijn wij op zoek naar een vervanger, die naast Roy Heine de trainingen wil verzorgen. Lijkt het je leuk dit op je te nemen vanaf aankomende winter, meld je dan bij Astrid de Graaf via de mail astriddgraaf@gmail.com of telefonisch 06-36204179.

ZOMERTRAININGEN
Op 12 april jl. zijn de zomertrainingen voor de jeugd weer gestart. Naast de vaste groep jeugd van de maandagavond, doet ook de jeugd van de zondagavond mee. Deze kinderen hebben onder leiding van Manon en Jaap op de ijsbaan vanaf januari een proefabonnement gehad, nadat zij aan de jeugdschaatslessen op de zaterdagochtend deel namen. Om ook kennis te maken met de zomertrainingen, hebben we ze hiervoor een aantal keer uitgenodigd. En we hopen natuurlijk dat de kinderen dan ook door willen gaan met schaatsen en lid worden. Leuk om te zien hoe de jeugd van 8 t/m 17 jaar samen sporten en plezier hebben.

De gezamenlijke zomertraining voor de volwassenen is helaas nog niet gestart. De huidige coronamaatregelen laten dit nog niet toe. Wel wordt er in kleine (maximaal vier personen) groepjes op eigen initiatief getraind. Uiteraard zitten ook vele clubleden op de fiets.

We hopen, zodra het weer mag, alle trainingen weer op te pakken. We informeren jullie hierover via de website, facebook en de mail.

Astrid de Graaf

Weetjes en tips van Matthy

NATUURIJS
Eindelijk konden we in Nederland, na een aantal jaren van kommer en kwel, weer eens op natuurijs staan. Tot toertochten op natuurijs kwam het niet, natuurlijk door de Corona-pandemie, maar ik denk evengoed dat die kans vrij klein was geweest.
Eerst maar eens even wat getallen op een rijtje en daarvoor heb ik weerstation Losser geraadpleegd, Losser ligt bij Enschede in Overijssel. Omdat dit dicht tegen de Duitse grens en ver van de kust ligt, is het daar in de winter vaak kouder dan bij ons en in De Bilt. De koude getallen zijn de zogenaamde koude getallen van Hellmann, die in de meteorologie worden gebruikt. Zo hadden we deze winter 41 vorstdagen (minimumtemperatuur komt in de weerhut, 1,5 m boven maaiveld, onder nul) en 7 ijsdagen (maximumtemperatuur blijft de hele dag onder nul).

Dit lijkt allemaal vrij heftig, maar in een normale winter heeft Nederland gemiddeld 50 vorstdagen en tussen de 6 – 12 ijsdagen. De winter was dan ook nog maar net normaal. Dat geeft ook het Hellmanngetal weer, die was namelijk 49,8 en in een normale winter ligt dat tussen de 40 – 100. Daaronder is het een zachte winter en daarboven een koude winter. De ijsdagen waren van zondag 7 tot en met zaterdag 13 februari. De dagen daarvoor en daarna kwam de maximumtemperatuur dus elke dag boven nul. Op woensdag 10 februari was het de eerste dag dat ik samen met Ben Limmen op natuurijs stond. We waren richting Oud-Loosdrecht gereden en daar vonden we een stuk ijs waar reeds werd geschaatst. Regel één is dat je nooit alleen het ijs op moet gaan zodat bij eventuele problemen er altijd iemand in de buurt is. Zo neem ik ook altijd mijn prikkers (regel twee) mee; door

ervaring wijs geworden. Het ijs was daar van prima kwaliteit, alleen nog wat aan de dunne kant. Soms golfde het nog iets en Ben trapte er bij een afzet zelfs nog een keer licht doorheen. Toch 1,5 uur lekker gereden. De dag daarop ben ik dichter bij huis gebleven en samen met Hans Nieuwland naar Westzaan gegaan. Het ijs was hier minder omdat het al dichtgevroren was tijdens de sneeuwval op de eerste dagen. We reden hier op De Gouw uit, die ongeveer 4 km lang is en terug. Aan het einde van De Gouw was nog een stuk zwart ijs waar we maar voorzichtig om heen reden omdat het er niet zo vertrouwd uitzag. (Regel drie, waar het ijs van kleur en of structuur verandert, is het altijd opletten geblazen). Dat bleek de volgende dag ook te kloppen toen ik er weer was, want in het midden lagen aan elkaar gevroren schotsen die met takken waren afgezet. Na ons vertrek had duidelijk toch iemand geprobeerd er overheen te schaatsen en had dit met een nat pak moeten bekopen. Deze derde dag was ik daar met Peter Smidt. Ik wilde daar graag schaatsen, want De Gouw vormt samen met De Watering de waterlopen bij Koog aan de Zaan waar waarschijnlijk gebruik van is gemaakt tijdens de Twaalfstedentocht in 1676 en 1822. Maar daarover later misschien nog eens wat meer.

Op zaterdag ben ik nog naar de Nauernasche Vaart geweest. Ik ben opgestapt bij Nauerna en een aantal keer naar Vrouwenverdriet gereden. De naam van de laatste zou verband houden met mannen die daar hun geld verdronken in een etablissement, tot verdriet van de vrouwen thuis, maar dit terzijde. Door de blessure die ik half december had opgelopen tijdens het mountainbiken en nog maar net weer toestemming had van de arts moest ik mij deze winter wel rustig houden, ook omdat ik merkte dat ik een conditie had van een natte krant. Overigens, regel vier is; neem voldoende droge en warme kleren mee, zodat, als je toch te water raakt, je later je droog en warm kunt aankleden. Regel vijf zou nog kunnen zijn dat je een stuk touw meeneemt, zodat iemand je dat kan toewerpen en je op die wijze uit het wak kan helpen, zonder extreem dicht bij te komen.

Deze winter dus geen toertochten en dat is voor mij als verzamelaar natuurlijk jammer want dat betekent dat er geen nieuwe medailles zijn bijgekomen. Overigens, de medaille die hierboven is afgebeeld van De Gouw, is een andere De Gouw dan in mijn verhaal. Dit is een waterloop bij Hoogwoud en wordt meestal Gouwe genoemd. De tocht is verreden op 14 januari 1940 en ging van Hoogwoud naar Medemblik als pelotonstocht waar ze gezamenlijk snert aten en toen weer huiswaarts gingen. Hieraan deden 28 rijders mee, dus je begrijpt hoe zeldzaam deze medaille is.

HOOGWOUD.

Zondag j.l. hield de ijsclub aan de Gouwe een dorpentocht. Om 10 uur verschenen 28 dames en heeren aan den start. De tocht ging over Abbekerk, Oostwoud, Groote Vliet naar Medemblik, waar de deelnemers(sters) in „'t Wapen van Medemblik" op een bord erwtensoep werden onthaald. Vandaar ging de tocht terug langs de dijkgracht en Molensloot. Iedereen keerde hoogst voldaan, hoewel ijs en weer niet meewerkten, huiswaarts.

Dagblad Nieuwe Hoornsche Courant van 16-01-1940

Er zijn nog veel meer mooie en bijzondere medailles en daar horen soms ook heel leuke verhalen bij. Als je nog medailles bezit en wel kwijt wil dan hoop ik dat je aan mij denkt. Misschien heeft opa of oma, vader of moeder nog wel ergens in een doosje medailles van schaats-tochten liggen waar niemand meer naar kijkt. Op deze manier hoop ik dan dat de schaats-historie bewaard blijft. Kijk ook eens op schaatshistorie.nl daar vind je heel veel informatie over schaatsen, bijeengebracht door verzamelaars. Zelf ben ik daar ook nog wel eens actief op. Tot slot nog een medaille uit Uithoorn uit 1941. Deze kon ik dit jaar aan mijn verzameling toevoegen. Hieruit blijkt, naar mijn mening, ook dat de medailles van vroeger aanzienlijk mooier zijn dan die van vandaag de dag. Een goede en mooie medaille is een herinnering aan de tocht, waar naast de naam van de tocht ook de datum en de afstand op is aangebracht. En dan niet door een stempelmachine, maar bij het ontwerp van de medaille. Het enige nadeel daarvan was dat de medaille later werd toegezonden en niet direct na de verreden tocht kon worden uitgereikt, maar toch prevaleer ik het eerste. Dan maar een paar weken wachten op een veel mooiere medaille. Bovendien beleef je dan bij binnenkomst nog weer een keer de tocht. Deze winter moet dit verhaal dus maar de herinnering zijn.

Matthy van Klaveren

Uit de oude doos

WILLEM KOS, TUINDER EN SCHAATSENRIJDER

Is het toeval dat onze oud-voorzitter en erelid Mart Kos ook tuinder en schaatser was, net als Willem Kos? Zij kwamen ook beiden uit een gezin van acht kinderen. Mart hoopt in juni 81 te worden en is nog sterk en gezond, Willem was ook oersterk, maar een slopende ziekte velde hem op jonge leeftijd. Of zij familie van elkaar zijn, weet ik niet, maar overeenkomsten zijn er duidelijk.

De vader van Willem kwam uit Oudkarspel en trouwde met Geertje uit Harenkarspel in 1899.
Zoon Willem werd op 8 februari 1904 geboren in Oudkarspel. Als voetballer blonk Willem al uit bij DTS en door de voetbaltrainingen kreeg hij een goede conditie. Daar kwam ook nog bij dat hij overdag flink moest meehelpen op de akker. Zwaar werk op kleigrond met producten als kool, bieten en peen.

SCHAATSTALENT

Door een aantal strenge winters deed zich de kans voor om zich ook in het schaatsen te bekwamen en duidelijk werd dat Willem een schaatstalent was. Als 15-jarige won hij gelijk al eerste prijzen bij IJsclub 'Volharding'. Een paar noren was de beloning; een geschenk van een paar Langedijker sportvrienden. Op deze noren won hij direct al het provinciaal kampioenschap in Oudkarspel.
Als 17-jarige mocht hij toen al deel uitmaken van de KNSB-ploeg die naar het Zwitserse Davos ging. De jonge Willem was nog nooit buiten Noord-Holland geweest en hij had heimwee en verlangde naar huis. Toch hield hij vol en de ondersteuning kreeg hij door wel 30 kaarten die hij per dag ontving.

In 1926 wist hij kampioen van Groningen te worden door alle (drie) afstanden te winnen.
Willem was een muzikant en artiest. Op kampioenschappen in Oslo, Hamar, Wenen en Budapest werd hij een graag geziene gast. Willem nam plaats op het podium naast de piano en zong liedjes van Louis Davids. In januari 1927 belandde Willem weer in Davos, maar hij had wat last van zijn been en voelde zich zwakker dan normaal. Kennelijk waren dit de voorboden van de ziekte die hij onder de leden had. Toch wist hij zich nog te plaatsen op de 1500 en 3000 meter. Niet slecht als je bedenkt dat grootheden als Clas Tunberg uit Finland en Ivar Ballangrud uit Noorwegen ook meededen. Bij terugkomst in Oudkarspel wachtte hem een grootse ontvangst.

Voor het eerst vaardigde Nederland in 1928 een olympische ploeg af naar de winterspelen in Sankt Moritz. Samen met Siem Heiden vertegenwoordigde Kos de schaatsers. Hij nam deel aan drie onderdelen. Door een val finishte hij niet op de 1500 meter. Op de 500 m werd hij 33^{e} en op de 5000 m 19^{e}. Dat jaar werd hij 17^{e} op het WK.

Henk Taconis, deelnemer van EK en WK 1911, geeft training aan Willem Kos in Davos.

De toch wel teleurgestelde schaatsers mochten na afloop op hoog bezoek, thee drinken bij prins Hendrik en koningin Wilhelmina en daarna werd er nog stevig champagne gedronken. De prins bleek ook een enorme moppenverteller te zijn. Na de thee en de champagne besloten de lichtelijk aangeschoten schaatsers een lange wandeling te maken in de mooie omgeving van Sankt Moritz. Op de terugweg troffen ze prins Hendrik in elkaar gezakt aan in de sneeuw. Hij was ook gaan wandelen, maar de champagne was nog niet uitgewerkt. Willem bleef bij de prins en Siem Heiden ging hulp halen. Met een arrenslee werd de prins teruggebracht naar zijn hotel. Een paar dagen later kwamen ze de prins weer tegen, bij de paardenrennen, en sprak hij de heren aan. Als dank voor hun reddende actie kregen zij beiden een paar sloffen koninklijke sigaretten

Steeds vaker kreeg Willem last van ziekteverschijnselen die in eerste instantie op een stevige griep leken. Zijn been werd steeds zwakker. Toch werd hij in 1928 nog 17^{e} bij het wk in Davos. Eind 1929 was Willem opnieuw in Davos. Hij voelde zich wat zwakker dan normaal en toen werd duidelijk dat hij TBC had. Hij kon niet meer deelnemen, maar was wel toeschouwer.

DAVOS

Willem ging naar Davos om daar te herstellen in de kliniek. Ook toevallig dat mijn vriend Piet Kos (een broer van Mart) daar jarenlang heeft gewerkt als financiële man. De heer Van Laer en Dr. Blaisse bezochten hem regelmatig. Thuisgekomen in Oudkarspel werd vastgesteld dat hij moest gaan kuren in een ruimere omgeving. Dat gebeurde bij de Brandwaarborg van Mr. Eecen. Dr. Blaisse verklaarde dat zijn situatie niet hopeloos was, maar Willem bleek zieker dan gedacht. Op 8 maart 1930 overleed Willem op 26-jarige leeftijd. Onder enorme belangstelling werd Willem in Noord-Scharwoude begraven. Jaarlijks overlijden mondiaal nog 1,5 miljoen mensen aan TBC. De ziekte is nog steeds niet volledig onder controle. In dit verhaal zitten dus veel overeenkomsten van de tuinders Kos, de sportmensen Kos en de ziektes TBC en corona. Allen sterkte met de gezondheid.

Jos Niesten

Adverteerder van het eerste uur

OASE; EEN VAN DE EERSTE ADVERTEERDERS IN ONS CLUBBLAD
Snackbar Oase verhuisde medio februari van dit jaar van de Arendsweg naar de Plantage 144 in Beverwijk. Een mooie gelegenheid om een gesprekje te hebben met de eigenaar Bert Simis.
Zijn vader Bertus was één van de eerste adverteerders in ons clubblad 'De Doorloper' en Bert is dat nog steeds. Bert vindt het belangrijk om onze en andere verenigingen te steunen met het plaatsen van een advertentie. Zijn vader werd in 1959 eigenaar van snackbar Oase en al op jonge leeftijd hielp Bert zijn vader in de zaak. Nadat hij een horeca-opleiding in Amsterdam had gevolgd, kwam Bert al snel zijn vader in de zaak helpen. Op 64-jarige leeftijd overleed zijn vader aan een hartaanval. Het logisch gevolg was dat Bert de zaak overnam.

Tweeëneenhalf jaar geleden nam hij het besluit om te verhuizen naar het winkelcentrum de Plantage omdat het huurpand aan de Arendsweg op een gegeven moment zal worden gesloopt. De keuze voor de Plantage kwam omdat het een goede locatie is. Er zijn daar weinig eetgelegenheden en er is een goed winkel bestand. Verder is er ruime gelegenheid om te parkeren.

De nieuwe zaak gaat verder onder de naam 'Lunch en frituursalon Oase'. De zaak is smaakvol en modern ingericht en naast de frituur en hapjes wordt er in de lunchroom ook een compleet menu geserveerd. Ondanks de coronapandemie is Bert erg tevreden over het aantal klanten dat zijn nieuwe zaak weet te vinden. Hij is er van overtuigd, dat als de lunchroom open kan, de omzet alleen nog maar verder gaat stijgen. Bert maakt heel veel snackproducten zelf. Van heinde en verre komen klanten om deze snacks te proeven, maar zeker ook voor zijn ras/meel patat. Bezorgen doet hij niet, dus als je wat wilt eten, zal je het zelf moeten halen.

Wij wensen Bert en zijn crew heel veel succes met de nieuwe zaak.

Nico

In het nieuws ...

Benno en Thecla wilden tijgers spotten in Mongolië, maar hun zwaar beladen motor strandde bij de Poolse grens: een avontuurtocht door Europa.

Benno Graas (60) en zijn vrouw Thecla (57) zijn verslingerd aan reizen en avontuur. Dit keer stapten ze op de motor omdat ze in Mongolië de amoertijger wilden zien. Die zagen ze nooit. Wel maakten ze van alles mee, ervaringen die menig mens 'ontberingen' zou noemen. Maar Benno en Thecla noemen ze 'prachtig' en 'mooi'.

,,Plannen doen we nooit iets, alleen wanneer we onze banen opzeggen.'' Eerder deden ze dat al om reizen te maken door onder meer Zuid-Amerika en Afrika. Deze keer was Mongolië het reisdoel. Thecla stopte begin dit jaar met haar werk als verpleegkundige en Benno zegde zijn baan als bankwerker op. Toen hij 26 was miste hij eens de laatste trein en poogde liftend thuis te komen. ,,Mij viel op dat het aan de andere kant van de weg veel drukker was. Ik dacht: 'Ik richt mijn duim altijd richting huis. Wat als ik die de andere kant op laat wijzen... Dan ligt de wereld voor ons open.''
De eerste keer dat ze dat deden eindigden ze in Damascus. Het was de opmaat naar hun vele reizen.

OP WEG
Op hun oude Royal Anfield 350 cc motor gingen ze 12 maart op weg. Onderweg haalde de zwaar-beladen motor ongeveer zeventig kilometer per uur. Niet het snelste vervoermiddel voor zo'n lange reis. Benno: ,,Dat is juist mooi. Het gaat om de reis, niet om er zo snel mogelijk te zijn.'' De motor is voorzien van een bril en snor op de koplamp. Benno: ,,Dat hebben we expres zo gedaan, omdat het bij grensposten vaak gelijk een lach oplevert. Zeker in Afrika zorgde het ervoor dat we vaak zonder al teveel problemen de grens over konden.'' Samen een praatje maken op de motor is bijna onmogelijk. ,,Oh, maar dat is wel lekker hoor'', lacht Benno. Om eraan toe te voegen: ,,We zijn maandenlang dag en nacht samen. Tijd om te praten hebben we genoeg.''

LEEUWEN
Dit keer hielp echter geen snor of bril, al hadden ze deze zelf opgezet. Toen ze vertrokken was corona nog amper uitgebroken, maar toen ze bij de Poolse grens aankwamen, was die beer allang los. ,,De grens was gesloten en we konden niet verder. Omdat we weinig meekregen van het thuisfront dachten we dat het niet lang zou duren'', vertelt Benno. En dus pakten ze hun tentje en gingen kamperen in een nabijgelegen bos in het oosten van Duitsland. Het was er zo koud dat ze de jerrycan met water 's nachts tussen zich in moesten leggen. ,,Anders bevroor het'', lacht Thecla. Toch overheersten de mooie ervaringen als altijd bij het paar. Benno: ,,Ik heb altijd graag wolven willen zien. En daar in de bossen stond ik plots oog in oog met een wolf. Geweldig.'' Met eenzelfde enthousiasme verhaalt hij over de keer dat hij ingesloten werd door vijf leeuwen, die bij wijze van spreken hun slabbetje al hadden omgebonden.

Het liep altijd goed af en wat restte was een mooie ervaring.

NIEMANDSLAND
Uiteindelijk werden ze weggestuurd uit het bos door een boswachter. Die echter wel erbarmen toonde toen hij begreep dat ze met alle gesloten grenzen nergens heen konden. Hij leidde ze naar een berghut waar ze enige tijd mochten blijven. ,,Helemaal in niemandsland, met allemaal hertjes om ons heen. Het was geweldig'', glimt Benno. Maar uiteindelijk moesten ze ook hier na drie weken vertrekken.

Maar opgewekte en positieve mensen als Benno en Thecla hebben het talent altijd weer nieuwe hulpvaardige mensen op hun pad te treffen. ,,We hebben zo veel fijne mensen ontmoet op onze reizen. Natuurlijk gebeurden er ook wel eens minder leuke dingen, we zijn ook wel eens overvallen.'' Maar u raadt het al: de mooie ervaringen en de schoonheid van de omgeving bleven hangen.

Toen ze doorkregen dat Mongolië niet meer zou gaan lukken, reisden ze met een fikse omweg door onder meer Finland en Noorwegen terug naar Wormerveer. Daar genieten ze volop van weer fijn thuis zijn. ,,Het is niet zo dat we alleen onderweg gelukkig zijn. Thuis zijn vinden we ook heerlijk.''
Tot de motor weer wordt gestart.

(Bron: Noordhollands Dagblad, 24-12-2020)

IJsclub Kees Jongert wil een vereniging zijn waar iedereen veilig en plezierig kan sporten. Een vereniging waar iedereen zich veilig voelt om zich te ontwikkelen binnen het schaatsen. Binnen onze vereniging is daarom geen plek voor grensoverschrijdend gedrag, zoals pesten, conflicten en ruzie, discrimineren en seksuele intimidatie. We hebben een open cultuur waardoor we elkaar durven aan te spreken als iemand zich toch op een grensoverschrijdende manier gedraagt. En als er toch iets misgaat, weten we hoe te handelen. Hierbij volgt IJsclub Kees Jongert het beleid van de KNSB (zie: https://knsb.nl/veiligsportklimaat/). Het vraagt alle leden zich te houden aan de gedragscodes die zijn opgesteld door Centrum Veilige Sport Nederland. Deze gedragscodes kun je vinden op https://centrumveiligesport.nl/de-gedragscodes-sport-ook-voor-jou. Alle trainers en begeleiders zijn op de hoogte van deze gedragscodes en hebben een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) aangeleverd. Tot slot is er een vertrouwenscontactpersoon aangesteld.

Het aanstellen van een vertrouwenscontactpersoon kan negatief klinken: we doen er met elkaar immers alles aan om grensoverschrijdend gedrag binnen onze vereniging te voorkomen.
De vertrouwenscontactpersoon is er echter ook voor vragen die kunnen spelen vóór dat er problemen zijn, vragen die je niet makkelijk stelt of waarvan je bang bent dat er niet serieus op wordt gereageerd. Een ongewenste situatie wordt zo vroegtijdig beëindigd waardoor deze niet verergert en ook herhaling kan worden voorkomen.

Als je grensoverschrijdend gedrag signaleert tijdens het sporten binnen onze vereniging dan kun je dus de desbetreffende persoon op zijn gedrag aanspreken, je kunt de trainer inlichten of je vraagt een gesprek aan met de vertrouwenscontactpersoon. Deze biedt een luisterend oor en zorgt voor de eerste opvang na een incident. Daarna bespreekt de vertrouwenscontactpersoon de mogelijke vervolgstappen met je en samen vul je een rapportageformulier in. Het gesprek is vertrouwelijk, maar de vertrouwenscontactpersoon is echter verplicht om iedere melding te rapporteren aan het bestuur. Dit kan, in overleg, anoniem gebeuren. De vertrouwelijkheid kan worden opgeheven als het bestuur oordeelt dat de veiligheid van de leden in het geding is en/of als er sprake is van een ernstig strafbaar feit. De vertrouwenscontactpersoon is onpartijdig en kan dus worden ingeschakeld door het slachtoffer en de beschuldigde. De vertrouwenscontactpersoon is onafhankelijk en maakt geen deel uit van het bestuur. Wel werkt de vertrouwenscontactpersoon met het bestuur samen aan het voorkomen van grensoverschrijdend gedrag.

De vertrouwenscontactpersoon van IJsclub Kees Jongert is Mirjam de Jong. Zij is bereikbaar via mirjam.dejong@tiscali.nl of vertrouwenscontactpersoonKJ@gmail.com.

Gespot ...

Een bekend beeld op de dinsdagavond … Jan Berkout tijdens een training. Één van zijn laatste rondjes als trainer. Na het seizoen 2020-2021 stopt hij met training geven. Namens al zijn talenten: Jan bedankt voor alle trainingen, wijze lessen en goede tips! We komen je vast nog wel eens tegen op de fiets of schaats.

Adek Handel
KUNSTSTOF KOZIJNEN
HOUTEN KOZIJNEN
www.adekhandel.nl
06 12 46 62 91
HBI®
RAMEN
+ DEUREN

HOVENIERSBEDRIJF GERARD DAM
- tuinontwerpen
- tuinaanleg en -onderhoud
- kwekerij
Krochtweg 6A
1964 MB Heemskerk
Bel voor vrijblijvende
prijsopgave 0251-238729 / 06-53172110

Ontwikkelingen skeelerbaan

Met de verhuizing van de ijsbaan van Beverwijk naar Heemskerk is ons door Gemeente Heemskerk de aanleg van een skeelerbaan beloofd. Echter, veel verder dan beloven zijn we in de afgelopen 15 jaar niet gekomen.
Vorig jaar heeft wethouder Aad Schoorl een beleidsambtenaar opdracht gegeven om een Raadsvoorstel uit te werken en aan de Raad aan te bieden ter goedkeuring. Dat resulteerde in een bezoek van Jos, Nico en mij met de beleidsambtenaar aan de skeelerbaan in Heerde. Door de KNSB was de firma WODO Advies aanbevolen. WODO geeft advies aan verenigingen en gemeentes voor het aanleggen van skeelerbanen. Op hun advies zijn o.a. de banen in Heerde aangelegd. Dit bezoek resulteerde in een opdracht van Gemeente Heemskerk aan WODO om advies uit te brengen voor de aanleg van een baan in park Assumburg.

Het uitgebrachte advies luidde samengevat:
- aanleg van een 333 meterbaan met extra lus zodat er ook een 200 meter baan ontstaat
- binnen de 200 meterbaan een oefen/opstelruimte
- bochtstralen 21 meter, breedte minimaal 6 meter.

Een nieuwe ontwikkeling, de aanleg van 200 meter pistes met oplopende combochten waarop WK's en EK's worden gereden, werd voorlopig afgeraden. De jeugd en de beginnende skeeleraars missen nog de techniek om op deze banen uit de voeten te kunnen. Als de skeelersport in Heemskerk een vlucht zou nemen, is dit mogelijk iets voor de toekomst. Een dergelijke piste kan binnen de 333 meter baan worden aangelegd.

In het WODO-rapport en ook in de uitgave 'Aanleg skeelerbanen' van de KNSB zijn er drie mogelijkheden om de baan onder water te zetten.

a) Op de 333 meter skeelerbaan water vernevelen en zo een (dunne) ijslaag opbouwen.
b) Het extra aanbrengen van een verhoogde rand langs de skeelerbaan en dan ca 5-10 cm water op de baan zetten.
c) Op het hele ijsbaanterrein 30 cm water zetten zodat ook de skeelerbaan helemaal onder water komt en er 12.000 m^2 ijs kan ontstaan.

Optie A:
Voordelen
Het grote voordeel van optie A is dat je met een paar nachten vorst, ijs hebt.

Nadelen
- Arbeidsintensief en veelal nachtwerk. Dagelijks opspuiten om ijslaag te behouden.
- Als het 's middags rond het vriespunt is (vaak hier in het westen) en het zonnetje er op staat, ben je de ijslaag snel kwijt en kan je 's nachts weer opnieuw beginnen.
  (In het westen zijn nog geen opspuitbanen aangelegd.)
- Relatief kleine oppervlakte om te schaatsen, circa 3000 m^2. Vooral een rondbaan.

Optie B:
Voordelen
- Minder arbeidsintensief dan optie A, water kan met de bestaande pompinstallatie erop worden gepompt.
- Je hebt wat meer vorst nodig dan bij A, maar je hebt altijd nog sneller ijs dan bij optie C.

Nadelen
- Hogere kosten dan bij optie A en C door aanbrengen verhoogde rand langs de baan. Door deze verhoogde rand moeten er voor de afvoer van het regenwater in de zomer ook straatkolken en een rioolsysteem worden aangebracht.
- De inwerking van de zon speelt ook hier een rol, zal iets minder zijn dan bij A. In de praktijk blijkt wel dat er langs de verhoogde randen ook snel dooi optreedt. De verhoogde rand werkt als een accu; neemt warmte op van de zon zodat er dooi langs de randen ontstaat.
- De opstaande rand kan gevaarlijk zijn voor skaters.
- Relatief kleine oppervlakte om te schaatsen circa 3000 m^2. Vooral een rondbaan.

Optie C:
Voordelen

- Weinig arbeidsintensief ten opzichte van optie A.
- Goedkoper in aanleg dan optie B.
- Nog een voordeel: als je het hele ijsbaanterrein 30 cm onder water zet heb je 12000 m^2 ijs.
- Het blijft mogelijk om kortebaanwedstrijden te organiseren.

Nadelen

- Er is een aantal dagen matige vorst nodig voordat je ijs hebt. Het voordeel is wel, dat als je eenmaal ijs hebt, het veel langer goed blijft.
- Schoonmaakwerk skeelerbaan in het voorjaar, nadat het water is weggezakt.
- Skeelerbaan kan in de wintermaanden voor langere tijd niet worden gebruikt.

Uiteindelijk hebben we, nadat we alle voor- en nadelen hebben afgewogen, de keus gemaakt voor optie C. 12000 m^2 ijs tegenover 3000 m^2 ijs zien we als een zeer groot voordeel.
Tijdens ijsperiodes in het verleden hadden we zo maar 1000 mensen op de baan. Dit was jeugd en recreanten die kris kras over de baan reden. Men reed achter stoelen, er werd geijshockeyd, schoon gereden, mensen met kinderwagens op het ijs kortom een echt ouderwets Hollands ijsplaatje.
Bij 3000 m^2 ijs wordt dat toch allemaal beperkter. We krijgen dan met de 333 meter rondbaan meer het idee van een kunstijsbaan waar men rondjes moet rijden. Voor de jonge jeugd ook minder geschikt.

Verder is nog een voordeel van optie C dat we kortebaanwedstijden kunnen blijven organiseren, dat op een 333 meter rondbaan wel erg moeilijk wordt.

Ook in de afgelopen periode zagen we dat de Heemskerkse bevolking weer van een prachtige ijsvloer heeft genoten.

Als we er in de toekomst toch weer anders over denken, is opspuiten altijd nog een mogelijkheid. Inmiddels zijn er berichten verschenen dat de aanleg van de skeelerbaan weer vertraging op gaat lopen, maar daarover elders in dit clubblad meer.

Cor E.

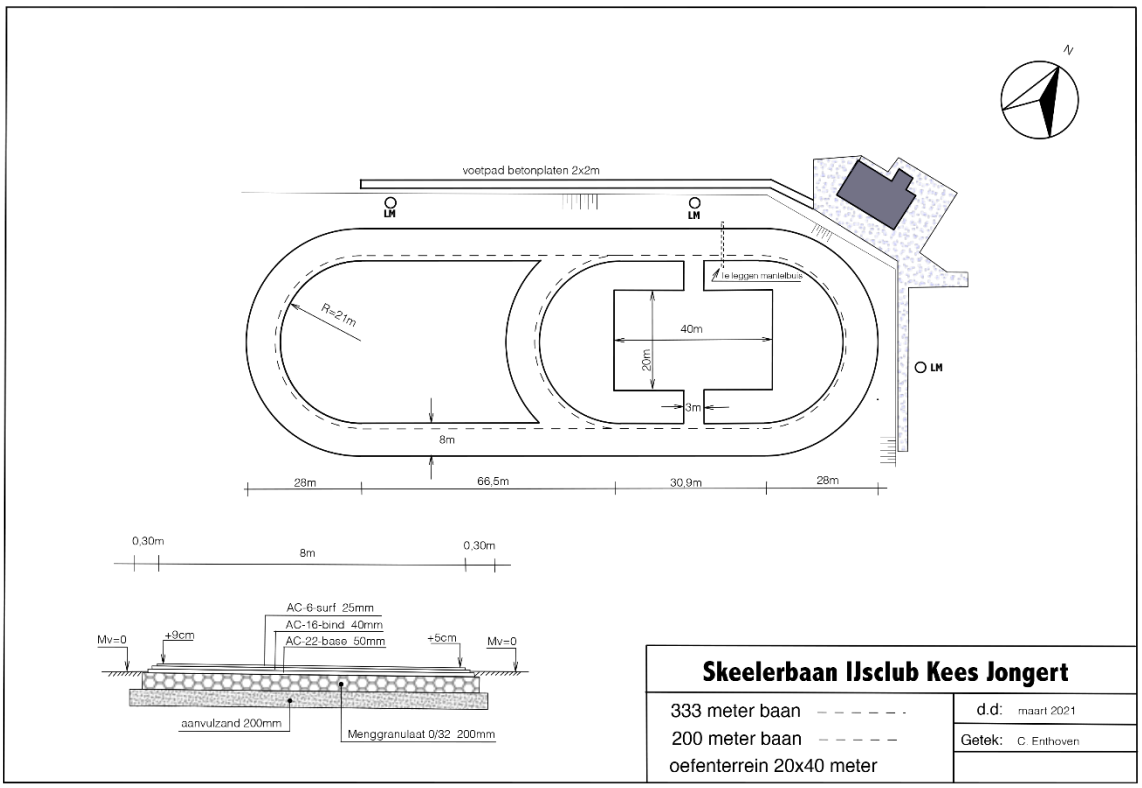

Afspraken en beloften vanuit gemeente Heemskerk

AFSPRAKEN DIE ZIJN GEMAAKT EN BELOFTEN VANUIT GEMEENTE HEEMSKERK VOOR AANLEG SKEELERBAAN EN VOORTGANG

1. 20 juli 2000: brief van gemeente met belofte skeelerbaan en bouw clubgebouw om KJ naar Heemskerk te krijgen.
2. 2002: de wethouders Koster (Beverwijk) en Hollebrand (Heemskerk) voeren overleg over wederzijdse compensatie om KJ naar Heemskerk te verplaatsen, KJ moet weg uit Beverwijk vanwege de Oostelijke Randweg.
3. Met Koster kwamen we er niet uit na heel wat besprekingen, Koster moest weg en interim Ria Beems was zijn vervanger en daar kwamen we mee tot overeenstemming.
4. 2005: was het rond, maar Gemeente Heemskerk verzorgde zelf dat jaar nog de ijsbaan. De ambtenaar was op vakantie en ondanks de vorst was vergeten de baan onder water te zetten, dus geen ijs.
5. Bouw clubgebouw en openingen eerste paal 11 januari 2006. Ook dit jaar in januari natuurijs waarbij KJ de baan onderhoudt. Dit alles gratis voor de Heemskerkse burgers. Voortgang bouw clubgebouw met veel zelfwerkzaamheid.
6. November 2006: opening clubgebouw. KJ is definitief verhuisd.
7. 2008: voortgang overleg skeelerbaan met Jethro Nieuwenhuis (Gemeente Heemskerk), Van de Wiel (Bouke Muller), KNSB (Harry Falke), Ooms wegenbouw, Sjaak Knijnenberg (warmte en koeling), onder voorzitterschap van Jos Niesten.
8. 2010: volgens de gemeente komt de skeelerbaan er in 2011; er is € 250.000 voor gereserveerd. Als het meer kost, gaat de gemeente op zoek naar extra geld.
9. 2011: Nico en ik worden bij wethouder Van Tongeren ontboden met de mededeling dat door de slechte financiële situatie van Gemeente het project wordt uitgesteld, maar bij betere tijden weer wordt opgepakt.
10. De skeelerbaan blijft in de jaren erna de aandacht hebben van bestuur en gemeente. Steeds weer zijn er besprekingen met zelfs nog een wethouder erbij uit de Zaanstreek die ook belangstelling hebben om op onze locatie trainingen te doen.
11. 2020: weer serieus opgepakt met Loes van Swol (Gemeente Heemskerk) en zelfs een baan bekeken in Heerde. Het staat in het coalitie akkoord bij de politieke partijen dat de skeelerbaan er moet komen.
12. 2021: er ligt nu een afgerond plan met veel werk van KJ en Gemeente en dit zal in juni in de Raad komen ter goedkeuring.
13. De verbazing is groot dat nu blijkt dat er onderzoek moet komen naar de voortgang in plan Assumburg en het resultaat pas eind 2022 zal worden gepresenteerd. In de jaren dat KJ door Heemkerk werd gevraagd om de ijsbaan te exploiteren zonder entree voor bezoekers, terwijl we wel erfpacht betaalden. De baan hebben we altijd optimaal verzorgd en ook afgelopen vorstperiode waren we één van de weinige clubs in Nederland die de baan vier dagen open hield, dit zonder dat de kantine open mocht. Al die vrijwilligers van KJ doen dit met overtuiging en plezier.
14. U kunt begrijpen dat de geloofwaardigheid van het bestuur onder druk staat, door steeds maar weer aan de leden te beloven en uit te leggen dat de skeelerbaan er komt. Door dit nieuwe onderzoek kunnen wij het niet meer uitleggen aan de leden. We moeten verdere stappen ondernemen en de gemeente aan de beloften houden die zijn gedaan. Mogelijk dat we naar de rechter zullen stappen om de zaak daar voor te leggen, met de bewijzen die er wel degelijk zijn.

Jos Niesten

OPINIE IJsclub is speelbal van de politiek

Duw Kees Jongert niet naar Tolhek

Aan het maatschappelijk belang van sport en sportverenigingen wordt door niemand getwijfeld.

Een deel van het complex van Kees Jongert. ARCHIEFFOTO RONALD GOEDHEER

Als er successen te vieren zijn, staan politici vooraan om hun bijdrage aan het succes uit te dragen. Onze Heemskerkse schaatsheld Jos Niesten is voor zijn inspanningen op het gebied van de (schaats)sport en voor de lokale samenleving in 2020 zelfs uitgeroepen tot ereburger van de gemeente Heemskerk. Echter wanneer de belangen van politici strijdig zijn met die van sportverenigingen dan zijn sportclubs telkens een speelbal van de politiek.

De (Beverwijkse) ijsclub Kees Jongert, waarvan Jos al ruim 50 jaar bestuurslid is, werd in het verleden drie maal gedwongen tot een verplichte verhuizing. De laatste keer verhuisde de ijsclub naar Heemskerk. In de verkenning rond deze verhuizing in 2000, toen ik zelf nog bestuurslid was, zijn er keiharde toezeggingen gedaan over de aanleg van een skeelerbaan. Over deze toezegging zijn Jos Niesten en Nico Pronk inmiddels twintig jaar in gesprek met de gemeente en nog steeds ligt er geen skeelerbaan.

Het vertrek uit Beverwijk lag bij een groot aantal leden moeilijk. Echter de warme ontvangst in Heemskerk en de toezegging voor een skeelerbaan deden hun overtuigen.

De gemeente Heemskerk wil nu huizen bouwen op de plek van Odin'59 en had voor de voetbalclub een plek in gedachte aan het Tolhek.

Gastschrijver

Hans de Boer is oud-bestuurslid van IJsclub Kees Jongert in Heemskerk.

Daar had Odin geen trek in. Nu heeft de gemeente een intentieovereenkomst gesloten met een politieacademie op het Tolhek en dan is daar onvoldoende ruimte voor Odin. Echter wel voor een ijsbaan en kan Odin naar de plek van de ijsclub. Een politieacademie heeft geen enkel nut voor inwoners en deze plek kan beter voor huizenbouw en of sportaccommodaties worden gebruikt. Deze keuze lijkt op een slinkse streek om Kees Jongert de dupe te laten worden en een onderzoek van 75.000 euro is weggegooid geld omdat de opdrachtgever altijd bepaalt wat de uitkomst moet zijn. Voor mij een vorm van onbehoorlijk bestuur. Je moet maar durven, in plaats van een toegezegde skeelerbaan een gedwongen verhuizing (de vierde dan). Het complex en het clubhuis aan de Adelaertlaan zijn door heel veel vrijwilligerswerk tot stand gekomen. Hier een streep doorhalen is onnodige kapitaalsverspilling en zorgt voor déja vu-gevoelens.

Beste Heemskerkse politici, laat in tegenstelling tot uw Haagse collega's zien dat het belang van uw inwoners prioriteit heeft en speel geen spelletjes. Het vertrouwen in de politiek kan enkel groeien wanneer gedane beloftes worden nagekomen. Iedereen snapt dat verhuizing van twee clubs duurder is dan verplaatsing van één club, geld dat uiteindelijk alle burgers moeten opbrengen. En behandel uw ereburger met het respect dat hij verdient.

Noordhollands Dagblad, 8-5-2021